

„Az európai emberi történet származási távlatait vezették le a helyre nem álló Y kromoszóma (NRY) 22 bináris jelzőjéből... Az allélek földrajzi elosztása és becslült kora egybecseng a modern európai gén állományt meghatározó két korszaki és egy újkőkorszaki vándorlási eseménnyel... EU19 haplotípus, ami az M173 ágból származik és ami különbözik az M17-től, gyakorlatilag hiányzik Nyugat-Európából. Ennek a gyakorisága növekszik kelet felé és a legnagyobb értékét Lengyelországban, Magyarországon és Ukrajnában éri el, ahol viszont az EU18 gyakorlatilag hiányzik... Ez a megfigyelés arra utal, hogy az M173 ősi eurázsiai jelző, amelyet az Európába érkező Homo sapiens sapiens csoportja vagy magával hozott, vagy itt alakította ki, és mintegy 40'000 és 35'000 évvel ezelőtti időszakban keletről nyugatra szivárgott az aurignici műveltséget terjesztve. Ugyanez a műveltség szinte egyidőben jelent meg Szibériában is, ahonnan néhány csoport gyakorlatilag Amerikába vándorolt. Az EU19 haplotípus szintén nagy gyakorisággal megtalálható Észak-Indiában, Pakisztánban és Közép-Ázsiában.”

Ornella Semino and Co.: The Genetic Legacy of Paleolithic Homo sapiens sapiens in Extant Europeans: A Y Chromosome Perspective. Science Vol. 290., 2000. november 10. 1150-1159. old.

Csihák György
(Zürich)

SACRA REGNI HUNGARICI CORONA – MAGYARORSZÁG MEGSZENTELT KORONÁJA

Tárgyunkat vizsgálva:
foglalkozunk minden javak és jogok gyökerével, Magyarország Megszentelt Koronájával –
mint tárggyal

A TÁRGY

1) „Édes latin nyelvünkön” az irányadó *a Szent Korona, mint tárgy neve* ami tehát így hangzik: *”Sacra Regni Hungarici Corona “*. Azért, mert Szent István óta 1844-ig a Magyar Királyság *„hivatalos nyelve“* a latin volt. Ez idő alatt a hivatalos iratok óriási többségét latinul írták, ami egyúttal azt is jelenti, hogy sok magyar kitűnően használta és értette a latin nyelvet, tehát például a fordítás ürügyén belemagyarázásnak helye nincs.

Eközben a magyar nemcsak a köznép nyelvén élt, hiszen például a horvát származású Zrínyi Miklós gyönyörűen írt horvátul is, meg magyarul is, Zrínyi Ilona pedig olyan kiváló magyar embert adott nekünk, mint II. Rákóczi Ferenc.

Tehát nincs okunk feltételezni félreértést és jogunk sincs arra, hogy a latin szövegbe bármit belemagyarázzunk .

Koronánk latin nevében két szóval kell kiemelten foglalkoznunk: a *sacra* és a *regni* szóval.

Egyesek szeretik ezt a két szót még a szakirodalomban is félre fordítani, félremagyarázni, esetleg valamelyiket elhagyni.

Sacra és sancta – minden nyelven mindkettő annyit tesz, mint szent. Míg a latinban sancta az Isten, az Egyház, a szentek, Sancta Maria stb., addig *a sacra azt jelenti, hogy valami által megszentelt*. A mai nyelvek tehát nem tesznek különbséget, de mi különbséget tettünk latin nyelvünkön és ez nagyon fontos, mert *nem valamely egyházi szent tárgyról van szó, hanem többről: hagyományaink által megszentelt koronánkról. A regni szó pedig kiemeli, hogy nem királyi (rex) ez a korona, hanem az ország koronája.*

Egyesek utalnak arra, hogy az *„ország koronája“* kifejezés már Szent István királyunk idejéből is adatható (970/975-1038), biztosan megtalálható a Hartvik püspöktől való Szent István legendában (1095-1116). Az *„ország koronája“* kifejezés angol forrásban először 1155-ből, francia forrásból először 1317-ből adatható – tehát tőlünk vették.¹

2) A korona, a koronázási palást, a jogar, az országalma és a kard *a magyar koronázási jelvények* – és nem koronázási ékszerek, amint azt még egyes szakkönyvekben is olvashatjuk. Némely könyvben váltakozva mindkét kifejezést használják.

¹ *Fritz Hartung: Die Krone als Symbol der monarchisten Herrschaft im ausgehenden Mittelalter. Manfred Hellmann szerk. „Corona Regni“ Weimar 1961, 1-69. old.*

E jelvényegyüttes minden tagjáról könyvtárnyi irodalom áll rendelkezésre. Mivel tárgyunk szempontjából csak a korona érdekes, ezért a továbbiakban a többi koronázási jelvényünkkel nem foglalkozunk.

3) *Koronánk két részből áll, egy abroncsból és egy felső, boltozatos részből*, keresztpántnak is mondják, *rajta gömbvégű kereszt*. Ez a tény nagyszámú találgatásra ad okot – ugyan, honnan való az egyik és a másik rész? Az utóbbi időben igen meggyőzően bizonyítják, hogy *egységes alkotás*, amelyet az aranymetszés szabályai szerint *készítettek*, avar technikával dolgozó műhelyben talán a *Kaukázusban, úgy a Kr. u. 8-9. században*. *Eckhardt Ferenc (1941) koronánkban az égi és a földi korona összefonódását látja és ebből vezeti le a Szent Korona-eszmét (vagy elméletet)*.

Az senkit ne zavarjon, hogy a legtöbb koronát fővegre dolgozták, esetleg azért, hogy egy kisebb fejű ember is viselhesse. Attól még az a korona felül nyitott abroncskorona. Ilyen a legtöbb eddig ismert korona.

Nem öregbíti a magyar történelemtudomány hírnevét az a tény, hogy mind eddig nem tisztázta, de még nyugvó pontra se vitte a vitát arról, hogy ki, mikor és milyen koronát küldött esetleg nekünk. Sőt, koronánkat elvitték, menekítették, visszakövetelték, visszahozták, kicserélték, csak az abroncsot küldték, csak a keresztpántokat rászerezelték stb., stb. – és mind ezt könyvtárnyi irodalom igazolja.

Sacra Regni Hungarici
Corona
Magyarország Megszentelt
Koronája

4) Talán a többség úgy véli, hogy ez a korona már Szent Istvánunk fején volt (970/975-1038). Csakhogy ennek ezidáig képi igazolása nemigen sikerült. Egyesek azt állítják, hogy a koronázási paláston lévő Bertalan apostol fején ez a korona látható, és ha el is fogadjuk ezt az állítást, akkor is megválaszolatlanul marad az a kérdés, hogy a paláston miért az apostol viseli ezt a koronát, és az ugyanezen a paláston szinte teljes álló alakkal ábrázolt István király fején miért van egyértelműen egy abroncskorona?

Nem visz közelebb a megoldáshoz az az állítás sem, hogy egy Szent István korára meghatározott pénzen állítólag egy zárt korona látható. A kép ugyanis meglehetősen bizonytalan: lehet az egy abroncskorona is egy főveggel, ami – amint említettük – szokás volt. Magunk részéről a pénz kormeghatározásával sem értünk egyet. Azt ugyanis a magyar történelemtudományban eldöntött dolognak tartják, hogy a magyar pénzverés Szent Istvánnal kezdődik, amely állítás nem kis mértékben azon alapul, hogy egy pénzen ez a felirat áll: Stephanvs rex.

Itt ismét van két tény, ami a fenti állításokat gyengíti: *a mi Szent Istvánunk apja is Stephanus rex, sőt anyai nagybátyja is Stephanus*. Görög krónikákból tudható, hogy *a görögök abban az időben ilyen és hasonló társadalmi helyzetű embereket gyakran rex-nek neveztek*. Így egy Stephanus rex feliratú pénzen nem feltétlenül a mi Szent Istvánunk képe kell legyen. Ez a tényhelyzet annak föltevését sem zárja ki, hogy a magyar pénzverés kezdete nem feltétlenül Szent István királyhoz kötendő. *Viszont tárgyunk szempontjából érdektelen, hogy Szent Koronánkhoz kötődő eszmerendszerünk hordozója pontosan milyen, vagy melyik korona; éppen csak furcsa, hogy történészeink nem képesek egy ilyen lényeges dolgot dűlőre vinni*.

5) Helyzetünk nem rózsás a korona küldését illetően sem. *Tankönyveinkben az áll, hogy koronánkat II. Szilveszter pápa küldte. Ennek egyetlen hitelt érdemlő történelmi bizonyítéka sincs*. Azt tanítják, hogy Szent István első legendája Szent László királyunk idejéből (1040-1095) való és azt a célt szolgálta, hogy István szentté avatását (1085) előkészítse. Igen ám, koronaküldésről nemcsak ebben, de még a második legendában sincs szó, márpedig egy szentté avatás előkészítésébe egy pápa által küldött korona igencsak odakívánkoznék.

Pontosan a Hartvik-féle Szent István legendából (1095-1116) ismert a II. Szilveszter pápához kötött történet – lengyel koronakérés, pápa álma, másnap magyarországi követek – található egy 17. századból való vatikáni iratban, amelyet sokan hamisítványnak minősítenek. Nem visz közelebb a megoldáshoz az eseményről szóló egyetlen, eddig ismert korábbi forrás, Thietmar merseburgi püspök

krónikája se: „*A császár kegyelméből és biztatására ...*“ stb. Egy másik forrás szerint már Atilla is király volt, koronáját, amivel koronázták Szvatopluk örökölte és tőle Árpád elvette.²

Mindebből legalább két következtetés levonható. *Az egyik, hogy lehetett valami koronaküldés, ami abban az időben divat volt, leginkább a hozzá kapcsolható jogok okán. Aki egy ilyen koronát elfogadott, az vazallusa, hűbérese lett annak, aki a koronát küldte. A korona küldésének emlékezetünkben mély nyoma van. A másik ok hosszabb.*

Abban az időben III. Ottó személyében erős császár ült a német-római trónon. Szent Péter székén pedig II. Szilveszter, aki Ottó nevelője, korának egyik legnagyobb tudósa, mindketten pedig a mi István királyunk régi jóbarátja. Ez a pápa írta: „*Miénk, miénk a Római Birodalom. Erőt ad gyümölcsben Itália, katonát ad Gallia és Germánia, s nem hiányzik nálunk a szkíták hatalmas királya sem.*“³ *Csak tudta, miért mond minket szkítának: köztudott, hogy ez a császár és ez a pápa a nagy egyesült, keresztény Európáról álmodott. Keleti határukra nagyon illett egy keleti birodalom, amely, ha keresztény, akkor sikeresen védheti majd a Nyugatot – a Keletről jövő támadások ellen, aminek akkor Európában évezredes történelme volt. Védi Európát fegyverrel és a kereszténység terjesztésével. Ezért lett a magyar király apostol. Küldeni való koronájuk fölös számban lehetett. Ha máshonnan nem, hát a germán történetírásban „Nagy Károly“-nak átkeresztelt⁴ frank király vagyonaiból, aki a bulgárokkal szövetségbe 791-től 804-ig az erkölcsileg addig lezüllött Avar Birodalmat kirabolta. Saját krónikaírójától tudható, hogy a frankok addig szegények, utána gazdagok voltak. Egyedül az avar kagántól elrabolt vagyon állítólag 15 szekér arany volt. Tegyük fel, hogy közte volt az ország koronája is, amit később nem szedtek szét, nem olvasztották, nem ajándékozták, hanem megtartották. Ez a korona lehetett Atilláé is. Ez csak föltételezés. De az Avar Birodalom – miként előtte a szkíta is – keleten valahol Belső-Ázsia vidékén kezdődött és húzódott a Kaukázus északi előterén, az Al-Duna vidékén, a Kárpát-medencén, a mai Krakó környékén, a Prágai-medence térségén át Passauig. A Hun Birodalom a mai Vlagyivosztoktól Vizcaya sáman földjéig terjedt. Pápa és császár jó diplomáciai húzásnak gondolhatta, hogy Istvánnak visszaszármaztatja az ország ősi koronáját, vagy legalább elismeri a hozzá való jogát – csatlakoztatva hozzá a védelem és a térítés kötelezettségét.*

Nem állítom, mert bizonyítani nem tudom, csak a sokféle történetből egy-egy részletet kiemelve elképzelhetőnek tartom, hogy több koronánk volt, talán többen is küldtek nekünk koronát. *De volt egy koronánk, amelyről tudta az, akinek kellett, hogy az az ország koronája. Legfőbb vezetőnket azzal a koronával kellett koronázni, és azt a koronánkat, talán valami titokzatosság, vagy titkolózás övezte. Így aztán a különböző ábrázolásokon megjelenhetett minden egyéb korona, sőt III. Henrik császár a ménfői csata után tényleg visszavihette Rómába a magyar király lándzsáját és koronáját, amit II. Szilveszter küldött. De a mi koronánk, az ország koronája, az maradt.*

Eddig a találgatás – de nem ez a lényeg. *A lényeg az, hogy lehetett egy nagyon régi korona, amit nem feltétlenül volt szükséges küldözgetni. Viszont ehhez a koronához jogok tapadtak, amely jogok elismertetéséhez komoly érdekek fűződtek. Beszéljünk a továbbiakban ezekről a jogokról és e jogok feltételezhető eredetéről.*

A mi István királyunk igen bölcs ember volt: *koronánkat és vele országunkat a Boldogasszonynak adta. Azt nem kifogásolhatta se pápa, se császár, de a honfoglaló magyar se – mert nekünk a Boldogasszony igen ősi barátunk. Ráadásul a följajánlást közjogi keretben tette. Európa történelmében ez volt az első ilyen közjogi följajánlás, amit történelmünk során háromszor megismételtünk.*⁵

6) Jegyezzük meg, hogy *Álmos és Árpád népe nem pogány, de egyistenhívő volt.* Nem tudni, hogy mennyi lehetett köztük Jézus hitén, de az a nép, amelyet a Kárpát-medencében talált, keresztény volt. Mindkét néprész embertanilag főleg a törökös típusokba sorolható, összlétszámuk ezer táján egymillió körül lehetett.

A honfoglalók a kor viszonyaihoz képest magasfokú állami képzetten és szervezettel érkeztek. Szellemi és tárgyi műveltségük, művészetük, földművelésük, hadseregvezetük és haditechnikájuk sok tekintetben magasabb szintű volt, mint a korabeli Európáé. A Tarih-i Üngürüszer szerint is *világos koronafogalmuk volt.*

² Katona István: A Magyar Szent Koronáról. 1793, 25-26. old.

³ J. Havett: Lettres de Gerbert. Paris, 1889 (Gerbert levelei)

⁴ Wilhelm Wagner: Asgard and the Gods: The Tales and Traditions of our Northern Ancestors. London 1884, 119. old.

⁵ 1317, 1693, 1896 - a többi följajánlás nem közjogi keretben történt

7) *A korona szakrális*, mint valamennyi ősi, nagy műveltségben a művészet, amit ma összefoglalóan népművészetnek neveznek.

Az igen régi, nagyműveltségek szakrális népművészetében mai értelemmel alig fölfogható fegyelem és rend uralkodik, amit egészen a középkor végéig a kereszténység is sokban átvett, hiszen például rettegtek a művészek az ellenőrzéstől. Börtön, kínzás, sőt máglyahalál fenyegette a művészi szabályok megszegőit az egész középkorban.

Az ősi nagy műveltségekben a művészet és a tudomány szent volt. Egyiptomban például az írás is. A tudósok voltak a papok, tehát a szakrális vezetők és a papok adták a királyokat is. Így van ez ma is Thaiföldön, de Angliában is, ahol az anglikán egyház feje a király. A királyok pedig égi származásúak voltak. Senkinek eszébe se jutott, hogy a szabályok ellen tegyen. Egyházi és világi vezetés, szellemi és tárgyi műveltség egységes *kellott* legyen. *Ahol az egység megbomlott, ott minden elpusztult.*

Bartóktól és Kodálytól tudjuk, mikor mit *kellott énekelni*, mikor mit *kellott táncolni*, és akkor azt *kellott* énekelni és azt *kellott* táncolni, azt mindenki tudta. Olyan nincs, hogy János bácsi ledől a subára és költ egy népdalt. A népzene gyökerei sokezer évesek, rendje szigorú. Ez a kis dal, hogy „*Megismerni a kanászt cifra járásáról, tűzött-fűzött bocskoráról, tarisznyaszíjáról*“ olyan tökéletes, zárt mű, hogy felveszi a versenyt a háromrészes, nagy szimfóniákkal. Bizonyítandó Kodály hatalmas kórusművet írt ebből a dalból, amit vagy száz ember énekel jó húsz percig.

Miért? – *mert a népművészet szakrális*. Az egész emberi múltban kifejezi valamely műveltség teljes eszmei, elméleti rendjét, *amelyben az ember, mint a világegyetem része él*. A modernnek nevezett tudomány alig csak napjainkban jut arra a felismerésre, amit az ember évezredek óta tudott: az emberi test minden tevékenysége a világegyetemmel összefüggve működik, a szívverésétől, a nők periódusán keresztül az emberi terhesség napjai számáig.

Így tehát *az emberi műveltség teljesítményében, sőt összefüggéseiben senki ne keressen tévedést, félreértést, vagy véletlen egybeesést*. Az sem kizárt, hogy a természetben, vagy azon túl, van egy közös, ősi forrás is. Azt se feledjük, hogy Földünkön a ma élő embereknek talán csak tíz százaléka gondolkodik úgy, mint az európaiak, vagy mint az úgynevezett judeo-keresztények.

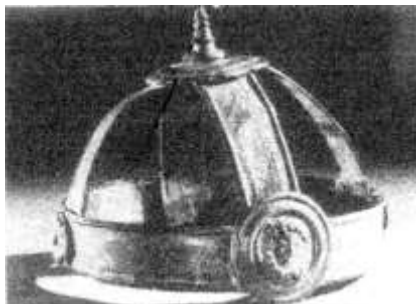
8) Margarita Primas, a Zürichi Egyetem Őstörténeti Intézetének igazgatója hívta fel a figyelmet *a madár-szimbólum hiányára Európában*. Csak a *kelta* hagyományokat őrző *íreknél* van és *Egyiptomban*, Felső-Egyiptom istennőjének szimbóluma, a – nyilván görög közvetítéssel – Horus-nak nevezett madár. Azaz van egy madár, *Csomaközben* találták, Szatmár megyében, korát a régészek a Kr. e. 3. századra teszik. Kétrészes *kelta* aranydiadém: *egy sisak és felette aranymadár*, amelynek mozog a feje, a szárnya, a farka. Amint a lovas vágatott, a feje ragyogott mint a nap, felette egy tündöklő madár – az égiek küldötte repült.

Mi magyarok beszélünk egy turulmadárról, de korabeli ábrázolását nem leljük – és történelemtudományunk nagyobb dicsőségére – a madárról – Emese álmának leírásán túl – felmutatni semmit nem tudunk. Nemcsak idegen nyelven – magyarul se. Azt értjük, hogy madár, de mi az, hogy turul?

A Krím félszigeten *Kercs* közelében találtak egy kétrészes *szkíta arany fejdísz*: egy abroncs és egy boltozatos rész, a Kr. előtti 4. századból származtatják.

Kelta arany sisak
Csomaköz Kr. e. 3.
század

Druida (Táltos) korona – Norfold – Kr. u. 1. század
(Green, M. Jane: Keltische Mythen. 1993)

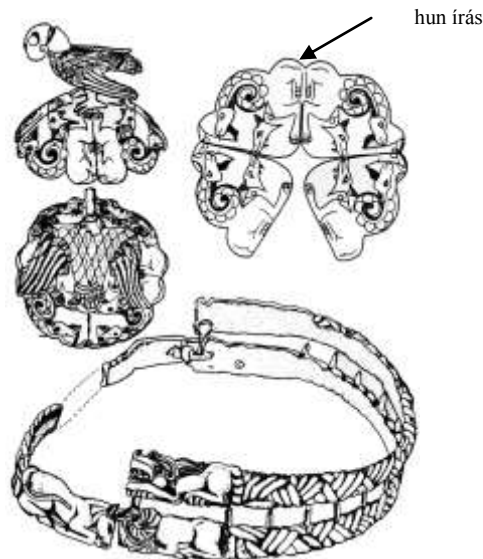

Szkíta arany fejdísz – Kercs
Kr. e. 4. század

A történészek azt állítják, hogy a szkíta és a kelta világ a Kárpát-medencében nem találkozhatott – legalább ötven év van az egyik megjelenése és a másik elvonulása között. Nos, *ha valaki a Magyar Nemzeti Múzeum régészeti kiállítását megnézi*, annak – az ott szereplő *dátumok* alapján – a külön bemutatott szkíta és a külön bemutatott kelta régészeti anyag időzítéséből csak az juthat az eszébe, hogy *ez a két műveltség a Kárpát-medencében valahogy egymás hegyén-hátán élt*.

Talán nem árt megemlíteni, hogy kelta emlékeket találni a mai Brit-szigetektől a Kárpát-medencéig, de még Anatóliában is. A szkíták világa viszont Belső-Ázsiától Pannónia nyugati határvidékéig terjedt.

A következő *madarunk Ordosz-pusztáról*, a Sárga-folyó nagy kanyarjából való. Egy ábra szerint ezt a *koronát* a déli hunok chányú-ja viselte (Kr. e. 58-31). A korona két részből áll, amit valamilyen

Hun korona Aluceideng – Kr. e. 1. évezred

anyagra, talán bőrre dolgozva viseltek. Az alsó rész egy abroncs, mindkét végén állat fejjel – nyilván *sárkány-sárkán*, tehát *fehér kán*, ami Ázsiában mindig kígyó.

Itt vessünk egy pillantást a Turóczy-krónikánkban (1488)⁶ lévő képre, amely a honfoglaló vezéreket ábrázolja, zászlóikkal. Az egyik zászlón a *kígyót* látjuk, amit a honfoglaló *Sárkány* nemzetség zászlajának tekintenek. Sárkány lovagrend is alakult (1408).

A honfoglaló vezérek – Thuróczy-krónika – 1488. Az egyik vezér sárkányos zászlóval

⁶ Országos Széchényi Könyvtár, Budapest

Az ordoszi korona felső része egy tenyérnyi aranylemez, amelyen négy farkasfej (hunoknál, mongoloknál, magyaroknál ősi, szent jelkép) és négy teljes kos ábrázolása található (nap szimbólum: kusiták, kurdok). A lapra szerelve kiterjesztett szárnyú aranymadár van erősítve, amelynek feje, farka mozog.

Az Arvisurák szerint a Hun Birodalom szellemi központja Ordoszban volt. (Ügyeljünk, mert az utóbbi időben az Arvisuráknak sok hamisítványa került forgalomba.)

A *dunhuangi* sziklabarlang látogatói arról tudósítanak, hogy a *hunokat* ábrázoló, kétség kívül hunoktól származó festményeken egyes alakokat *kétrészes, abroncsból és felső boltozattól* álló fejdísszel ábrázolnak.

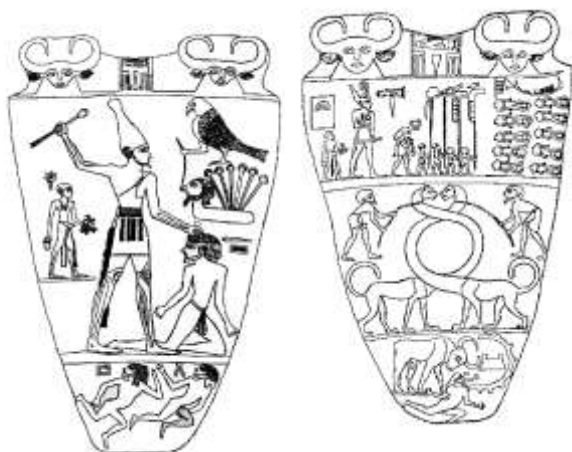
Teljesen azonos szerkezetű az *osztyák-szamojéd* (szelekup) korona, csak ennek tetején a testvérnép szarvasagancsa található, ami szintén napszimbólum. Sámán koronának mondják, s ide találó a hit, a hitvilág, a hiedelemvilág kifejezés. Micsoda lekicsinylés még az ősvallás kifejezés is. A mi derék Ipolyi Arnoldunk 1853-ban megjelent kétkötetes, hatalmas művének a címe: *Magyar mythologia*. Ebben a nagyszerű műben *“sámán” nincs. Mert nekünk sámánunk sosem volt.*

Következő madarunk okán Narmer (vagyis Menész) király fekete sztéléjének két oldalán lévő rajzokat mutatjuk. Állítólag *ő egyesítette Alsó- és Felső-Egyiptomot* Kr. e. 3100 táján. A kő egyik oldalán látjuk a fáraót *Felső-Egyiptom (Dél) koronájával* – ami egy *boltozatos* valami és fehér. Vele szemben Dél-Egyiptom istennőjének szimbóluma, egy madár. A kő másik oldalán *Narmer Alsó-Egyiptom (Észak) koronájával* látható, rajta Alsó-Egyiptom istennőjének szimbóluma, *a kígyó*. Ez egy *abroncskorona* és piros. A piros az élet – a fehér a halál jelképe. Az egyiptomi hieroglif írásban a zöld az országot, a hazát jelenti. *A madarak fomájáról eddig szándékosan hallgattunk, de nagyon hasonlítanak egymásra és a sólyomra.*

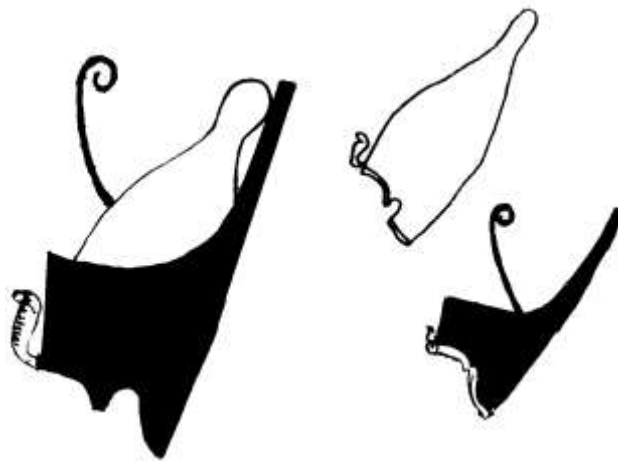
Miután a két Egyiptom egyesült, az ország tulajdonát jelző két koronát egyesítették, a továbbiakban Egyiptom királyai ezt az egyesített abroncs- és boltozatos koronát viselték.

Szölkup sámán agancsos vaskoronája (Prokofjeva nyomán)

Narmer király sztéléje – Kr. e. 3100 táján

Az egyiptomi királyi korona

Egyiptomban szent volt az írás de *szent volt a korona és minden város is, ahol ezt a koronát őrizték*. A korona neve a régi egyiptomi nyelven *psent*. A szkíták és az avarok kapcsolata a Folyamközzel és Egyiptommal közismert. J. H. Breasted szerint *„...nem vakmerőség az avarokat a hikszoszokkal kapcsolatba hozni.”*⁷

Itt hivatkozom a Képes Krónikában a kende kettős fejdíszére: piros abroncs és ráhelyezett fehér kúp. Állítólag a fehér kúp a főfejedelem, a piros abroncs pedig a hadfő méltóságjelvénye volt.

⁷ Tóth Tibor: A magyar nemzet kialakulása. Magyar Múlt, Sydney. No. 2. 1983. 86. old.

J. H. Breasted: A History of Egypt. Bantam books, New York, 1964. Breasted szerint a peero szemita neve a fárao

Említsük meg, hogy a koronázási jelvényeinkhez tartozó jogar hegyikristály gömbjét a szakirodalomban *Folyamközinek* vagy *Egyiptominak* tartják.

Dél-Magyarországon, Nagyszentmiklóson egy hajdani mocsárral körülvett szigeten találták 1799-ben a korai középkor legnagyobb aranykincs leletét. Huszonhárom aranyedényből áll, súlya csaknem tíz kilogramm. Törvény szerint a magyar királyi kincstárba kellett beszolgáltatni, ezért máig Bécsben, a Kunsthistorisches Museumban őrzik. Ezt az aranykincset a *szakirodalom szakrálisnak* tartja, régebben avar, napjainkban magyar kincsként említik. A 7. számú korszón található madárábrázolásnak, különösen ügyeljünk a fejére, valamint a szárny és a fark tollainak ábrázolására.

Nagyszentmiklósi aranykincs
7. sz. korszó

Ez a madár kedves régi ismerősünk volt, amikor a *sors* összehozott egy *fészek-ikertestvérével* Teotihuakan-ban egy szakrális épület belső falfelületén található.

Rengeteg mondanivaló lenne erről a két madárról, de most más a tárgy. Csak annyit, hogy nagy valószínűség szerint ez a *freskó a Kr. u.-i 7. századból való*, de biztosan nem későbbi.

Teotihuakán (ügyeljünk a *kán* szóra) a mai Mekszikó város mellett található, a *Fehérbőrű Tollaskígyó* – Ketcalkoatl főisten - hazája. Ketcalkán-nak is mondják. A ketchup egy közép-amerikai madár – az egyetlen, amely a rabságban elpusztul. A szabadság

csodálatos szimbóluma. A *koatl*, vagy *kán* – *kígyót jelent*. *Valamennyi maja főpap kígyó*. Ez tudományos fokozat, majául mindig *kán*. Az aztékok a tollaskígyót Kukulcán-nak is mondják, a maják az esőistent *Csák-nak*. *A Ketcalkoatl tehát egyszerre az égi és a földalatti világ ura – madár és kígyó*. Ismereteink szerint csak a magyar nyelv őrzi ezt a kettősséget: *Isten* és *Sátán* szavunkban, ha a régiek szokása szerint elhagyjuk a magánhangzókat, mindkét esetben *stn* marad. „*Kezdetben vala az ige.*”

A nyelvtankönyv⁸ szerint a maja „a” (az abc első betűje) a főelemek egyikét, a vizet jelenti, kiejtése *atl*. Tehát itt van a főisten a Ketcalkoatl – a túlsó végén Egyiptom szomszédságában az *Atl*-as hegy (egy görögös végződés). Köztük a nagy víz, az *Atl*-anti, benne az elsüllyedt világ: *Atl*-an(tisz?). Heyerdal bebizonyította, hogy még a korabeli technikával is lehetett kapcsolat közöttük, a repülésről, sőt egyebekről most ne szóljunk.

Mekszikóban az oktatásügyi minisztérium által iskolai tankönyvnek ajánlott mű elején olvasható, hogy a maják az Atlantiszról származnak.⁹

Jegyezzük meg, hogy a maják írását csak néhány éve tudják olvasni, tehát az eddigi „kultúr-műveket” fenntartással kell fogadni. Egy olasz nevű író⁹ szakkönyvében az áll, hogy a spanyolok tudatlanságánál csak aroganciájuk nagyobb.

Teotihuakán. In: Archäologie in Mexico.
29. old. Monclerm Ediciones 1995 Mexico

⁸ William Brito Sansores: Maya writing. University of Missouri 1987. 9. old.

⁹ Alberto Rivera A.: Die Geheimnisse von Chichen Itza. Roma 1995. 15. old.

Ezek után vessünk egy pillantást *Montecuma*, az utolsó azték király *tollkoronájára*, amely ketal madár tollából van. Jól látható *az abroncs és fölül a toll* – és mostmár tegyük hozzá: *közben van az emberi fej. Tehár mindig hármass szerkezetéről van szó. Alul az abroncs – a kígyó, felül a toll – a madár, tehát alvilág és égi világ – közte a fej, tehát a földi világ – a kán!*

Montecuma koronája.
Museo Nacional de antropologia Mexico

A Jaguárkígyó síremléke
Palenke – Kr. u. 692.
In: Archeologie in Mexico 61. old.
Monclem Ediciones 1995 Mexico

Egy piramis belsejében találták nemrégiben a Jaguárkígyó (kán) sírját Palenkében, *szarkofágja (ügyeljünk!) 692-ben lett kész. A sír olyan gazdag – írja a szakkönyv¹⁰ – hogy párját csak Egyiptomban találjuk, a halottat – az élet szimbólumával – vörös porral behintették, miként a szabirok. Azt viszont tudós, Bíborbanszületett Konstantin bizánci császár írta a magyarokról, hogy régebbi nevünk *szabartoi, azaz szabir. A császár viszont Árpád-házi Tormás hercegtől, vagy Bulcsu horkától kapta ezt az adatot. Csak tudták magukról, hogy kicsodák. A lovasműveltségben minden pásztorgyerekek tudnia kell legalább 8-10 őst. Híresebb családokban még sokkal többet.**

Francia régészek napjainkban találták meg Tutanhamon fáraó szoptatós dajkája sírját. A dajkát Majának hívták. A baszk legendakör szerint az Eget és a Földet, a Világot Maja istennő teremtette. Megtaláljuk még ezt a nevet az indiai és a maori legendakörben is, illetőleg naptárunkban, ahol egy hónap neve. Buda anyjának is a neve Maja. Az egyik, időtlen korú, Egyiptomban álló kőépitmény nevét *Szfinksz*-nek tudjuk. Ez a szó görög – tehát nem így hívták. A környék lakói *Abul Hun*-nak, *Hun Atya*-nak nevezik. A maják hímnemű főistenüket így szólítják: *Hun-Apa*. A Cordillerák egyik

csúcsa (6394 m) Apu, ott laknak az istenek. Apu a hímnemű főisten neve az inkák szerint.

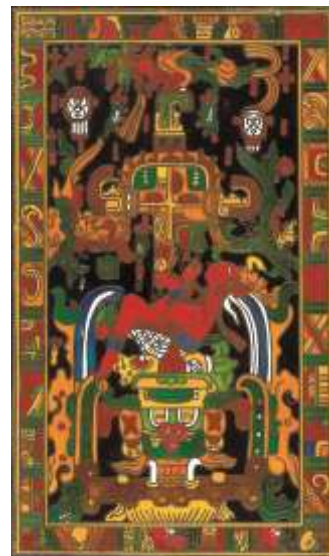
Ezek után vegyük alaposan szemügyre a Jaguárkígyó sírjának fedlapját. Von Däniken szerint úrhajóst ábrázol. Minden esetre *ott ül az istenember az élet és a halál találkozásánál. Ami az ölébe tűzve van – és mindent, szinte szó szerint idézünk a szakkönyvekből – az egy kukoricakereszt. A maják teremtéslegendája szerint az istenek egyszer megharagudtak és elpusztították az embereket. Utóbb rájöttek (vajon mire?), hogy kell az ember és gyúrtak egyet kukoricából. A majáknál nagy szerepet játszik a kukorica. Az ember nem élt, mert nem volt vére. Végül vállalkozott az egyik isten, adott életet – azaz vért. Ezért van, hogy ennek az istennek időnként (nagy ritkán!) embervért kell áldozni. Vért kell visszaadni, hogy ő tudjon nekünk továbbra is életet adni. Gyönyörű gondolat!*

¹⁰ Archeologie in Mexico. 1995. 61-62. old.

A maják biztosan föláldoztak hadifoglyokat. Viszont más lehetett az, amikor saját vérükből adtak. Van néhány korabeli ábrázolás, táncoló alakokat is ábrázolnak rajta, de azok a maják, akik saját föláldozásukra várnak, igen nyugodtan állnak, teljesen szabadok. Csak a legelőkelőbb családokból választottak. Ily módon az istennel kerültek vérszerződésbe, vér szerinti rokonságba, az egész család!

Képünkön jól látható a kereszt, a kukoricacsutka, a kukorica szemei. De azt is írja a szakkönyv, hogy ez egy életfa. Ebben csak az a meglepő, hogy ennek az életfának pontosan az a szerkezete, mint a turáni, az anatóliai, a folyamközi és az egyiptomi életfának, amit az eddigi kutatás már bizonyított. Tehát ide csatlakoztathatjuk a maja életfát is – amint azt Mekszikóban számos helyen tapasztalhatjuk.

Életfánk szerkezete hármassal. Alul van az alvilág, amit itt két, egymásba rajzolt halálfej is jelöl, de ott vannak a kígyók is. Ezen ül az élet-halál átmenetében az istenember, akinek ágyékából kinő a kukoricakereszt virágokkal, gyümölcsökkel, pillangókkal – tehát a földi élet. A kereszt tetején a madár – a harmadik, az égi világ jelképe.

Fedlap a Jaguárkígyó síremlékén.

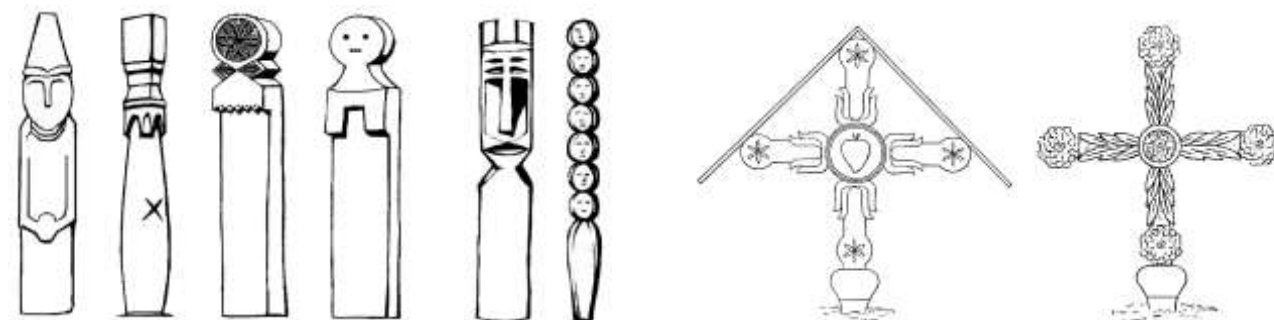
Csihák György felvétele

Pantokrátor - A Világ Ura
Magyarország Szent Koronáján

Pontosan úgy ül az istenember a mi koronánk tetején, és ahonnan a Jaguárkígyóból a kukoricakereszt kinő, pontosan oda van helyezve nála is egy gömbökben végződő kereszt.

Ha a gömbökben végződő keresztet fából faragják, akkor a kereszt végein kerék van, ami napszimbólum. Bele lehet faragni a hat-, vagy nyolcosztatú rozettát, ami szintén napszimbólum. Pontosan így teszik ezt a magyarok például Kalotaszegen és a népek egész Euráziában, amint azt a Jelképtár (Hoppál, Jankovics stb.) 33. oldalán láthatjuk.

Kunbaba a Don mellékéről, Boldoganya –
Füzesabonyi kemencebálvány, temetői bálvány és
kapubálvány – Bánffyhunadról, Kalotaszeg

Fakereszt Vissoie-ból, Val d' Anniviers.
Karl Anton Fischer nyomán

Vagy éppenséggel a magukat hun leszármazottnak valló emberek a svájci Val d'Anniviersben és a csiapasz indiánok Mekszikó közepén.

Fakereszt Chamula faluban, a csiapasz indiánok földjén.
Csihák György felvétele

Mert a népművészet szakrális és a régi nagy műveltségek bizony összefüggnek, ami nem lehet véletlen.

A képen látható maja asszony, az említett Palenke romváros bejáratánál ül kalotaszegi blúzban és hímezi a „kalotaszegi” sávokat, amiket ruhára, terítőre stb. varrnak.

A minta, a hímzés technikája, az alkalmazható színek, a felhasználás módja, mind-mind pontosan olyan – mint Kalotaszegen.

Chamula (csamula) asszony (csiapasz) Palenke romváros bejáratánál hímezi a „kalotaszegi” ruháralót.
Csihák György felvétele

„Kalocsai” zakatekas (maja) ruhák az áruházban.
Csihák György felvétele

De pont olyanok a takaróik is: a színek, a minták, a formák. Pedig a maják Kalotaszegen az életben soha nem jártak. Kalocsán se. Pedig ezeket a ruhákat is a maják árulják Teotichuakan-ban: a jobboldali fehér, a baloldali búzakék anyagból van.

Csiapasz indiánok - takaróval. Foto: Antonio Turok

És hogy örömünk teljes legyen, a kép egy ujjur sátorban készült, Ürümcsi (Belső-Ázsia) közelében.

Ujjur sátorban. Cey-Bert R. Gyula felvétele

Az ujjurok a párnákat, a takarókat pont úgy egymásra fölraják a fekvőhelyre, amint a kalotaszegiek. Csakhogy ezeknek a takaróknak a színe, a hímzése, a minták formái, teljesen megegyeznek a csiapasz indiánokéival – miként a kalotaszegiekével is.

A kínai krónikák szerint az ujjurok hun utódok, jelenlegi lakhelyük is egybeesik a hunok eredeti hazájával. Így tudják ezt az ujjurok is akik magukat a magyarok vérrokonának tartják. Nekik is volt *szent koronájuk*, amelyet a kínaiak elpusztítottak kulturális forradalmuk alatt.

ÖSSZEFOGLALVA

A hosszú út végén nyugodtan megállapíthatjuk, hogy Kr. u. ezer táján a Kárpát-medencében eleink műveltségének része lehetett egy olyan korona-fogalom, amely az ország birtokát jelentette. Lehetett a hagyomány által megszentelt koronájuk, amely a világmindenséget szimbolizálta és így minden javak és jogok gyökere.

IRODALOM

- Bölony József: Sacra Regni Hungarici Corona. In: A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület III. (London 1988) Magyar Őstörténelmi Találkozója Előadásai És Iratai. Zürich-Budapest, 1999. ZMTE 25. sz. kiadvány
- Csihák György: A magyar parlamentarizmus ezer éve. Budapest, 1990. 6. sz. kiadvány
- Csihák György: Ex Oriente Lux. Budapest-Zürich, 1996. ZMTE 16. sz. kiadvány
- Csihák György: I. István király életműve és a magyar államalapítás. In: A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület Ötödik Magyar Történelmi Iskola Előadásai és Iratai. Budapest-Zürich, 1997. ZMTE 26. sz. kiadvány
- Csihák György: Dunhuang barlangképei és a Sánzi agyag katonák néma üzenete a magyar műveltség gyökereiről. Budapest-Zürich, 2000. ZMTE 29. sz. kiadvány
- Csihák György: A Tollaskígyó országában. Mekszikói utibeszámoló. A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület XIII. (Tapolca – 1998) Magyar Őstörténelmi Találkozó Előadásai és Iratai. Budapest-Zürich, 2001. ZMTE 31. sz. kiadványban. KAPU 1998. 6/7 sz. 61-64. old.
- Csihák György: Forog a történelem kereke... Budapest-Zürich, 2004. ZMTE 40. sz. kiadvány
- Csomor Lajos: Magyarország Szent Koronája. Vaja, 1986
- Deér József: Die Heilige Krone Ungarns. Graz-Wien-Köln, 1966
- Endrey Antal: A Szent Korona – Attila öröksége? Carpathian Press, Australia, 1988
- Eckhart Ferenc: A Szent Korona-eszme története. Budapest, 1941
- Farkas Ferenc, Vitéz, Kisbarnaki: Az Altöttingi Országgyűlés története. München, 1969. Mikes Kelemen Kiadó. Rövidített változat in: A ZMTE 35. sz. kötetében, Budapest-Zürich, 2002
- Fizikai Szemle: Egy régi kor kozmológiájának emléke: a magyar korona. 1981/12
- Ipolyi Arnold: Magyar Mythologia. Pest, 1853. Heckenast

Kovács Éva, Lovag Zsuzsa: A magyar koronázási jelvények. Budapest, 1980
Szigeti István: A Szent Korona titka. Aachen, 1994
Vass Ferenc: Viták a magyar Szent Korona származásáról
Váralljai Csocsán Jenő: A Szent Korona eredete
Radványi Iréne-Henriette: A hikszoszok turáni eredetéről
Az utolsó három írás. In: A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület III. (London1988) Magyar
Őstörténeti Találkozója Előadásai És Iratai. Zürich-Budapest, 1999. 25. sz. kiadvány

MEGJEGYZÉS

Az előadás folytatása lenne az alkotmányjogi és a közjogi rendezés kérdése – ami az előadásból terv szerint kimaradt volna - valamint koronánk pontos neve, ami az előadásban élelőszóiban elhangzik.